

Anna Łosowska, *Mikulec Bronisław (1936–2007)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej

MIKULEC Bronisław (1936–2007), profesor nadzwyczajny UMCS

Ur. 1 lipca 1936 r. w Hucisku Jawornickim w rodzinie Józefa i Anny Mikulców. Po ukończeniu miejscowej szkoły podstawowej oraz Liceum Ogólnokształcącego w Dubiecku nad Sanem podjął studia historyczne na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Ukończył je w 1960 r. przedstawiając pracę magisterską na temat początków przemysłu cukrowniczego w Guberni Lubelskiej, przygotowaną pod kierunkiem prof. Tadeusza Mencla. We wrześniu tego roku podjął pracę nauczyciela historii w Liceum Ogólnokształcącym w Ulanowie, a po roku pracy przeniósł się na analogiczne stanowisko do Liceum w Dynowie, pełniąc przez rok (1966–1967) funkcję dyrektora szkoły. W 1967 r. przeprowadził się, wraz z rodziną, do Stalowej Woli podejmując pracę w Wydziale Oświaty i Kultury Prezydium WRN na stanowisku zastępcy inspektora szkolnego, a od 1974 r. – wizytatora metodyka historii i wychowania obywatelskiego. Jednocześnie (1968–1973) zorganizował i kierował Zasadniczą Szkołą Gastronomiczną w Stalowej Woli.

W roku 1975 przedstawił i obronił pracę doktorską na temat „Przemysł cukrowniczy w południowo-wschodniej Polsce w latach 1894–1939” i od grudnia tego roku rozpoczął pracę w Instytucie Historii UMCS na stanowisku adiunkta. Od tego momentu jego zainteresowania badawcze skupiły się na obszarze Małopolski i Lubelszczyzny, czego wyrazem

jest monografia *Małopolskie Towarzystwo Cukrownicze w latach 1894–1939* (Lublin 1987), rozprawa habilitacyjna *Przemysł Lubelszczyzny w latach 1864–1914* (Lublin 1989) i liczne artykuły naukowe poświęcone instytucjom spółdzielczym i kredytowym. Starał się w nich ukazać znaczenie ziem południowo-wschodnich dla rozwoju gospodarczego Polski. Odrębnym nurtem badawczym były dzieje społeczne, a konkretnie kształtowanie się burżuazji lubelskiej oraz działalność pionierów przemysłu na Lubelszczyźnie (T. Jaśkiewicz, E. Plage, W. Hess, E. Domański, rodzina Vetterów). W sumie jego dorobek naukowy obejmuje ponad sto publikacji, które są efektem jego żmudnych badań w archiwach polskich i zagranicznych, m.in. w Moskwie i Petersburgu.

Od 1996 r. był profesorem nadzwyczajnym UMCS, a od 2001 r. kierował, utworzonym dzięki jego zaangażowaniu, Zakładem Historii Gospodarczej w Instytucie Historii. W latach 2001–2006 dodatkowo pracował w Wyższej Szkole Humanistyczno-Przyrodniczej w Sandomierzu, pełniąc przez rok funkcję dziekana tamtejszego Wydziału Humanistycznego. Krótco był też pracownikiem Wydziału Zamiejscowego KUL w Tomaszowie Lubelskim. Wypromował około stu magistrów oraz dwóch doktorów.

Był członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, kuratorem Koła Naukowego Historyków oraz kierownikiem Podyplomowego Studium Historii. Współpracował z Oddziałem Doskonalenia Nauczycieli w Lublinie, uczestniczył w pracach Zespołu Kwalifikacyjnego z zakresu historii Międzywojewódzkiej Komisji ds. Stopni Specjalizacji Zawodowej dla Nauczycieli przy Wojewódzkim Ośrodku Meto-

dycznym w Lublinie oraz recenzentem „Materiałów pomocniczych dla nauczycieli historii”. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz licznymi nagrodami rektora UMCS.

Był człowiekiem wielkiej skromności. W 2006 r. przeszedł na emeryturę. Zmarł 15 maja 2007 r. i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Lublinie przy Drodze Męczenników Majdanka. Pozostawił żonę Zofię oraz synów: Mariusza i Piotra.

Bibliografia:

Archiwum UMCS, Akta b. pracowników, sygn. H 22/16, H 152/30, K 69/19.

Czuchryta A., *Prof. dr hab. Bronisław Mikulec (1936–2007)*, „Res Historica” t. 26, 2008, s. 197-198.